

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277772752.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

↪ Eberhard løftede Drengen op i sine Arme, støttede hans Hoved mod sit Bryst, svøbte ham i sin Kappe og sad således hele Natten på sin Rejsekiste, stirrende stift og stumt ud i Mørket. Så han derinde sit Hjemlands evigt grønne Skove, den lille Hytte dybt i Dalen, over hvis Tærskel, han nu forstod, han aldrig skulde træde, om ikke han vilde forskærtse Målet for dette Barn, der sov i hans Arme, og hvis Kristoforus han var? Med lige Våben, havde han sagt, skulde det en Gang stå overfor sin Fader og hans, overfor den tvehovede Hydra: Kirke og Stat. Ak, Eberhards egne Våben var forlængst rustede, han måtte jo fra Halle an der Saale længe før hans Studier var sluttede, og siden, i de tolv Års hårde Arbejde i Schwarzwald, i de treogtyves Pogeslid og Handelskorrespondence i denne Stue, havde hans Kundskaber måttet slumre. Nu, han var jo også Kristoforus, som kun var stærk - så stærk, at han kunde bære Kristus.